

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗ Ο ΣΟΥΡΗΣ

"Ογδοον κι'είκοστών μετροῦντες χρόνον
ἐδρεῖσθαι σὴν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Μηνὸς Αὐγούστου δεκακοτῶ
καὶ τῆς σταφίδος κάζο φοικτό.

"Ετος χίλια δώδεκα κι'ἐνιακόσ'ἀκόμα,
ὅλοι τὴν Ἀνόρθωσι θάχουνε'στὸ στόμα.

Ποῦντος χίλια καὶ διακόσα, πρόσθεσε κι'είκοσιένα,
πολυποίχιλα συμβάοντα συνταράττουν κάθε φρένα.

Τῶν ὅρων μας μεταβολὴ ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ'εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνο—ὁ κ τ ὠ ρ ᾱ γ κ α εῖ ν α ι μόνο
Γὰρ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δ ἔ κ α φ ρ ᾱ γ κ α κ αῖ σ τὸ χ ἔ ρ ι

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπῆ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηῦ» ἀνελλιπῇ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, κι'ὅποτος ἀπ'ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρώσῃ δι'αὐτὰ Ταχυδρομείων τέλη

Καὶ Σταφιδᾶς χάριν παιδιᾶς.

Ἡ σταφίδα
κάθε βίδα
ξαναστρίβει δυνατά.

Πάλι τρέλλα
καὶ φουρνέλα,
ποῦ δὲν εἶναι χωρατά.

Σανιδάδες
σταφιδάδες
ἀγριεύουνε πολὺ.

Καὶ τὸ χέρι
τοῦ Λευτέρη
τὴν Μπαρμπάσεν'ἀπειλεῖ.

Πᾶνε χρόνια,
ποῦ καθρόνια
δὲν'σηκώθηκαν'ψηλά.

Κι'ἡ σταφίδες
κι'ἡ πατρίδες
ἐπερνοῦσανε καλά.

Τώρα πάλι
στὴ μεγάλη
τῆς Πατρίδος ἐποχὴ.

Νάσου κι'ἄλλος
νέος σέλος
καὶ σταφιδοταραχή.

Ὁ Λευτέρης κυττᾷ τὴν σταφίδα
νὰ σαλεύῃ τὴν δόλια σκαφίδα.
Τῶν ὀδόντων τριγμοί,
ποῦ δὲν ξέρ'ἡ πυγμὴ
τί νὰ κάνῃ σὲ τέτοια στιγμή.

Νέα δράσις,
νέα θράσις
τοῦ ζητήματος αὐτοῦ.

Κι'ἐξοπλίσαις
καὶ κινήσεις
σὲ συντάγματα Στρατοῦ.

Μπαταρίαις,
φασαρίαις,
καὶ φουσάτα τραντάχτά.

Καὶ ρητόρων
διαφόρων
ἀστραπόβροντα φοικτά.

Ἡ σταφίδα...καὶ πάλι μὲ τούτη
τὰ μισαλὰ μας γίνηκαν κουρκούτι.
Κι'ὁ τρανὸς Λατρωτής,
ὁ λαμπρὸς ἐν στρατοῖς,
ξυγκυκᾷ τοῖς προβάχουσιν αὐτῇ.

Φαφλατάδες
σταφιδάδες
ξαναπέρνουνε φωτιά.

Καὶ στριγγλίζουν
καὶ ζαλίζουν
τοῦ Μεσσία μας ταῦτά.

Πάλι τρέλλα
'στὰ τσερβέλα
σταφιδάδων μαχητῶν.

Κι' ἄνω κάτω
τὸ φουσάτο
τρέχει τῶν Ἀνορθωτῶν.

Κι' ὁ Μεσσίας θυμόνει καὶ σκάνει,
μοναχὸς τὴν πυγμὴ του δαγκάνει,
καὶ προστάζει στρατοὺς
τῶν Ρωμαίων δυνατοὺς
νὰ ἀφοπλίζουν κι' ἐκείνους κι' αὐτούς.

Πᾶνε φίλοι,
καὶ στωμύλοι
τοῦ μιλιοῦνε τὰ καὶ τὰ.

Κι' ἐκεῖ πέρα
'στὸν ἀέρα
ρίχνουν σμπάρα δυνάτα.

Μές' στὴ φούρια
τὴν καινούρια
καὶ τὸν Μπέρτχολδ λησμονεῖ.

Μάρς, ὑπλίζεται,
κι' ἀπειλεῖται
νέα θύελλα δεινὴ.

Ἰτε πάλι, στρατοί, 'στὴν Ἠλεία
νὰ βροντήση στρατοῦ πανοπλία.
Μὴν κυττάτε χαλοί,
μάρς ἱππεῖς καὶ πεζοί,
ἀς ἐλθοῦνε κι' οἱ Ῥᾶλλοι μαζί.

Κι' ἡ κυρία
Ἑταιρεία
τῆς σταφίδος ἀπειλοῦν.

Καὶ με πίκια
'στὸν Κρητικὰ
ξένοι Πρέσβεις ὀμιλοῦν.

Συνταράττει
κι' ἄλλα κράτη
τῆς Ἑλλάδος ἡ σταφίς.

Κι' ἔχουν ζάλας
ἢ κεφάλαις
ὀργανώσεως σοφῆς.

Δὲν γνωρίζει κανεὶς τί συμβαίνει,
τώρα τρίζουν τὰ δόντια κι' οἱ ξένοι.
Τί φρικτὴ συμφορά!..
μές' στὰ ντόπια πυρὰ
καὶ τρεξίματα ξένων γερά.

ὦχι! Ἑλλάς μου,
ὦχι κοιλιάς μου,
καὶ σταφιδοφόρος γῆ.

Φῶς ἐκ δάδων
σταφιδάδων
πρὸς τὸν Αἴμον ὁδηγεῖ.

Σταφιδάδες, Ἑταιρεία, καὶ τοῦ κράτους ἀπορία.

Π.— Ψάλλουν Σταφιδιάδα
καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Κι' ἐγὼ μεθ' ὧν ψάλλω τὴν δόξαν τῆς σταφίδος,
καὶ πληρωμὰς εἰς χρῆμα, καὶ πληρωμὰς εἰς εἶδος.

Τὴν μῆνιν ἄειδε, Θεά, τῶν σταφιδάδων πάλιν,
ὅπου σὰν κι' ἄλλοτε βροντοῦν,
καὶ τὸ Ρωμαῖκο κεντοῦν
πρὸς νικηφόρον πάλιν.

Ἀντάραις καὶ κινήματα,
καὶ συγκλονοῦν μηνύματα
σταφιδικὴν κοιλάδα.

Συλλαλητήρια ξανὰ
'στὴ Βόχα καὶ 'στὰ Λεχαῖνα
κι' 'στὴν Ἀμυλιάδα.

Τὸν καπετὰν Λευτέρη τὸν δάζουν σὲ μπελάδες
καὶ τόση φασαρία...
θέλει καλὰ νὰ τάχη καὶ με τοὺς σταφιδάδες
καὶ με τὴν Ἑταιρεία.

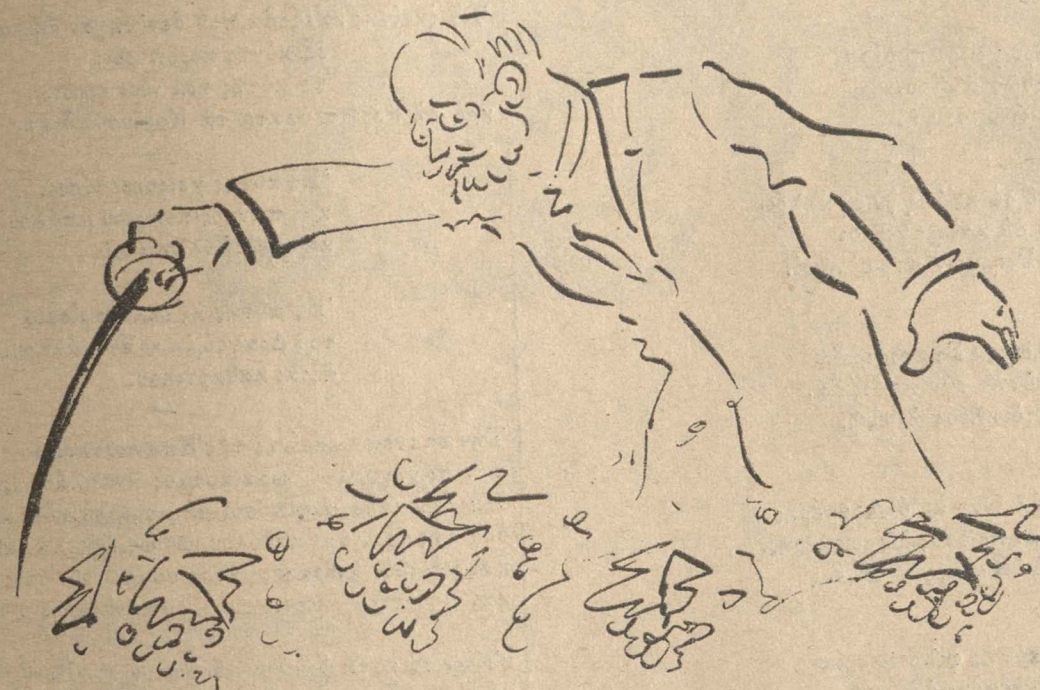
Εἶναι τρώντι συμφοραῖς καὶ δύσκολα τὰ πράγματα...
ἀν με τοὺς ξένους τσακωθῇ θάχη παρατρεχάματα,
ἀν τουναντίον δὲν πεισθῇ, ξυλένε κακομοίρη,
καὶ σταφιδάδων ἰσχυρῶν χαλάση τὸ χατῆρι,
τότε μαυρίλας δυνατῆς θὰ τὸν μαυρίση μπόρα,
καὶ τότε τὴν Ἀνόρθωσι τὴν δύστυχη συχώρα.

Εἶναι δύσκολο τὸ θέμα
καὶ γιὰ τὸν Πρωθυπουργό...
'μπρὸς βαθὺ καὶ πίσω ρέμμα,
ποῦ νὰ πέσω νὰ πνιγῶ;

Πλὴν ἐγὼ σὲ βεβαιῶνω,
Φασουλῇ μου Λαζαρόνο,
πῶς δὲν θάχωμε ψωμί,
κἂν μήτ' ἐν' ἀφήσουν κλῆμα,
κἂν εἰς εἶδος, κἂν εἰς χρῆμα
γίν' ἡ νέα πληρωμὴ.

Καὶ σφαδάζ' ἡ Πολιτεία
καὶ συνέρχοντ' Ἐφετεῖα
γιὰ νὰ φέρουν κάποια λύσι.

Καὶ καθέννας πολυτλήμων
κι' ἕτερος σταφιδοκτημῶν
στόμ' ἀπύλωτον νὰ κλείσῃ.

Τὸ σπαθὶ 'στὴ μέση ξώνει
καὶ σταφίδες ξερριζώνει.

Πα' δὲς καιρὸ, ποῦ δ' ἀλέξαν νὰ βάλουν σὲ σελῆτι
τὸν ἄνδρα τὸν Ἀνορθωτῆ, τὸν ἄνδρα τὸν πολὺπειρο,
τώρα ποῦ θέλουν, Φασουλῇ, μεγάλο Βιλαέτι
τῆς φίλης μας Ἀρβανιτιάς νὰ κάνουν καὶ τὴν Ἡπειρο.

Κι' ἐμεῖς σήμερα γι' αὐτὰ
ἐν βοῇ θὰ σηκωθοῦμε
'στὰς Δυνάμεις δυνατὰ
νὰ διαμαρτυρηθοῦμε.

Τώρα, ποῦ γελά καθεὶς,
ποῦ κι' ἐγὼ σεισμοπαθεῖς
θέλω μ' ὅλους νὰ συνδράμω.

Τώρα, ποῦ καὶ μερικοὶ
ἐκστρατεύουν Κρητικοὶ
γιὰ τὴν ἄμωρη τὴν Σάμο.

Τώρα, ποῦ γεμάτη χρῆμα
θλέπεις νὰ πηγαῖν πρίμα
καὶ τοῦ κράτους ἡ σκαφίς.

Τώρα ξετρελλαίνει πάλι
τὸ Ρωμαῖκο κεφάλι
περιάλητος σταφίς.

Καὶ πανηγύρεις ἔχομεν καὶ κώμους καὶ θαλίας,
μὰ καὶ Στρατοῦ συντάγματα 'στὰ μέρη τῆς Ἠλείας.

Ἐμεῖς σὰν γείτονας κουτούς
δὲν βλέπομε τοὺς Αἴμους,
ἐμεῖς σκαρπῶμε στρατοὺς
γιὰ τοὺς ἐδῶ πολέμους.

Καὶ χαίροντες κυττάζομεν
αὐτὸ τὸ Βιλαέτιον
εἰρηνοφίλου δράσεως.

Κι' ἐν ὕμνοις ἐορτάζομεν
εἰρημικὴν ἐπέτειον
μιάς Ἐπαναστάσεως.

Ἀς κλίνουν ἐμπροστὰ μας ὅλ' οἱ λαοὶ τὸ γόνυ των,
κι' ὕμνετε πατριῶται,
τὸν Αὐγούστον τὸν τότε,
τὸν ὄντως ἀλησμόνητον.

Τὴν στάσιν μας τὴν ἀνδρείκην ἀς μὴ τὴν κηλιδώσωμεν,
ἐμεῖς, κ' ἂν λένε μερικοὶ πῶς γὰρ ψωμί ψοφᾶμε,
μὰ με τὴν Ἐπαναστάσιν ἐκείνην θ' ἀποδώσωμεν
τῆς φάπαις ὅπου φάγαμε καὶ τρώμε καὶ θὰ φάμε.

Μὲ σταφίδος κλαδί
ἐξυμνῶ τὸ Γουδί,
τοῦ Κρητὸς τὸ Κουδέρνο.

Ἐν τὸ πεδίον αὐτό,
ποῦ σφριγῶν τὸ κυττῶ,
σταφιδόκλημα σπέρνω.

Χαῖρε χαῖρε πεδίου,
ἀληθῶς αἰδίου,
περιώνυμος γῆ.

Ἀπὸ σέ κι' Ἀγγλογάλλοι,
ἀπὸ σέ καὶ μεγάλοι
τῶν Ρωμῶν στρατηγοί.

Ψάλλωμεν Σταφιδιάδα
εἰς αὐτὴν τὴν πεδιάδα,
ποῦ τὸ κλέος ἀναΐ.

Ἐξ ἐκείνης κι' ὁ Λευτέρης,
ποῦναι πρῶτος Σερασκέρης,
μέ τὸν Κλέαρχο μαζί.

Ἐξ αὐτῆς φιλοπατρία
πρὸς ἀνέμους ὁδηγός,
κι' ἔγινε κι' ἡ Σφακτηρία
Ἀγγλικὴ θαλαμηγός.

Ἐξ αὐτῆς ἀναγεννήσεις,
ἐξ αὐτῆς ἀνακαινίσεις,
κι' ὅπου τὴν ματιά καρφώσης
ἀπαντᾷ ἀναμορφώσεις.

Ἐξ αὐτῆς στρατοὶ παιδίων,
ἐξ αὐτῆς ἰδανικά,
ἐξ αὐτῆς καὶ δανεικά,
καὶ χαρτί νομοσχεδίων
σωστικῶν μέ τὴν ὁκ.

Ἐξ αὐτῆς καὶ μέγα πλῆθος βουλευφόρων, χρηστών, χλούνων,
νέων κοινωνιολόγων, ἐλλοχόντων καὶ σπιούνων.
Ἐξ αὐτῆς καὶ Συνελεύσεις μέ τὸν κύριον Πουλῆ,
ποῦ τοὺς μέσα καὶ τοὺς ἔξω διεσκέδασαν πολὺ.

Ἐξ αὐτῆς παραγγελίαι θωρηκτῶν εἰς τὸ Βουλκάν
καὶ διάφορα κανκάν.

Ἐξ αὐτῆς παραγγελίαι
πυροβόλων καὶ Δελφίνων,
καὶ στὸ τρώγειν ἀσχολίαι
νέων καὶ παλῶν κηφήνων.

Ἐξ αὐτῆς καὶ κάθε μῶμος
καὶ μὴνίων Ἀχιλλεύς,
ἐξ αὐτῆς καὶ νέος νόμος,
ποῦναι πάντων Βασιλεύς.

Ἐξ ἐκείνης καὶ καθεὶς
ἕξις τιμῶν μυρίων,

ἐξ ἐκείνης καὶ πληθὺς
νέων Σφουγγοκολαρίων.

Ἐξ ἐκείνης κι' ἔξοδα, ποῦ δὲν πῆγαν ἄδικα,
ἐξ αὐτῆς ἀεροπόροι,
ἐξ αὐτῆς καὶ νέοι φόροι,
καὶ τὰ περισσεύματα τὰ Κορομηλάδικα.

Ἐξ αὐτῆς χειροκροτήσεις
καὶ παντὸς πατρίου μπάλου,
καθαρῶς Ἑλληνικοῦ.

Ἐξ αὐτῆς κι' ἐκκαθαρίσεις
τοῦ Δραγούμη κι' ἐνὸς ἄλλου,
ἕξιαι καθαρτικοῦ.

Τὴν ἐπέτειον ἐκείνης τῆς Ἐπαναστάσεως
τὴν πανηγυρίζει τώρα κόσμος ἀναπλάσεως.
Μὰ βερέμηδες καμπόσοι μέ μουρμούρηδες ἀργούς
δὲν τῆς φέρονται καθόλου, καθὼς ὠφείλαν, ἀβρῶς,
καὶ μέ τοὺς ἀνθρακεργάτας συμφωνοῦν τοὺς ἀπεργούς,
καὶ μουντζουρωμένοι σκούζουν ἀνθρακες ὁ θησαυρός.

(Ἐνῶ τοιαῦτα ψάλλουν, βλέπουν τὸν Βενιζέλον
μέ ξίφος ἐξορμῶντα κατὰ σταφιδαμπέλων.)

Ὁ Πρωθυπουργὸς λαλεῖ καὶ σταφίδας ἀπειλεῖ.

Σταφιδάδες συμπολίται,
μὴ ποσῶς πυροβολῆτε.
Σταφιδάδες, πίσω πίσω,
εἶδεμὴ θὰ σὰς κτυπήσω.

Σταφιδάδες δίχως γνῶσι
ἔφεραν φορτοῦνα τόση
ἵστοῦ Λευτέρη τὴν σκαφίδα.

Κι' ἐναντίον κάθε νόμου
ἔβάθησαν καὶ τὸ μαλὸ μου
νὰ τὸ κάνουνε σταφίδα.

Πότε μ' ἔνα, πότε μ' ἄλλο
συμπολίται δίχως νόμο
δὲν μ' ἀφίγουνε νὰ ἐλάω
τὴν Ἀνόρθωσι σέ δρόμο.

Πάλι τοὺς ἐλλοχεύοντας κυττάω τοὺς ὑπούλους,
καὶ φθάνουνε μηνύματα
πῶς μέ σταφιδόκλημα
στέφουν Στεφανοπούλους.

Σύρτε σὰς λέω πίσω... σταθί κι' ἐγὼ θὰ ζῶσω,
κι' ὅπου σταφίς θὰ πέσω καὶ θὰ τὴν ζερρῶσω,
κι' εἰς ὅλας τῆς σταφίδας τὰς γαῖας τὰς εὐφόρους
θὰ σπείρω πασσατέμπο καὶ κολοκυθοσπόρους.

Τότε θ' ἀκούσω λέγοντα λαὸν σταφιδόχαφτην:
ἐσὺ σωτήρ καὶ καθεμὴς σταφιδαμπέλου στάσου,
κι' ἐπίβλεψον ἄφ' ὕψους τὴν ἀμπελὸν μὰς ταύτην,
εἰς ἣν κολοκυθοσπορὸν φυτεύ' ἡ δεξιὰ σου.